

vanskelige og meget udviklede forretningsmæssige Spørgsmaal, kommer Garantien hovedsagelig til at ligge i den administrerende Direktørs Person. Det er derfor af yderste Vigtighed, mener jeg, at man sikrer sig en saa forretningskyndig Mand som muligt, navnlig en, som kan staa uafhængig overfor Bankerne, som jo sikkert i høj Grad og gennem forskellige Veje ville søge at faa Haand i Hanke med en Institution som denne. Men naar det lykkes den ærede Finansminister, hvad jeg sikkert haaber, at finde den rette Mand til at staa i Spidsen for Banken, nærer jeg ikke Skygge af Tvivl om, at den vil kunne virke efter sin Hensigt og gøre meget betydelig Gavn.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget med de af Udvalget stillede Ændringer til Vedtagelse i dette Ting.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Hele Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) har jo været enigt om at slutte sig til Forslaget med nogle Ændringer, som jeg alle har kunnet tiltræde. Jeg maa takke Udvalgets store Flertal for den Tilslutning, det herved har givet dette betydningsfulde Forslag, og jeg nærer ligesom den ærede sidste Taler Ønsket om, at vi saa hurtigt som muligt kunne faa denne vigtige Sag op i Landstinget, saa den kan gennemføres i denne Samling.

Jeg har kun nogle ganske enkelte Bemærkninger at gøre. De maa naturligvis fortrinsvis rettes mod det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), der jo har skrevet en ret udførlig Betænkning, stillet en Række Ændringsforslag og nu i Dag motiveret baade de Ændringsforslag, han har stillet, og dem, han havde ønsket at stille.

I Betænkningen gør det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds opmærksom paa, at Kreditforeningernes Ønske om en Centralinstitution have de ikke faaet opfyldt ved dette Forslag. Kreditforeningerne have nu vist for det første ikke ønsket en Centralinstitution, men ønsket at faa det bedst mulige Marked for deres Obligationer, og de have udtalt ikke alene deres fulde Tilfredshed, men deres Glæde over dette Forslag, saa der er ikke Tvivl om, at det har i alt Fald alle de Kreditforeningers Tilslutning, der overhovedet have udtalt sig.

Det ærede Medlem har antydnet, at der skulde dog være nogen Betænkelighed i Retning af, at Statens Kredit mulig

kunde lide ved den Statsgaranti, man her paatog sig for et begrænset Beløb af 20 Mill. Kr. Det forekommer mig urimeligt at udtale noget saadant. Det er ganske løst og uden nogen som helst Hjemmel, og jeg er fuldkommen overbevist om, at vor Statskredit ikke i mindste Maade vil lide derved. Vi have da ogsaa positive Udtalelser i den Retning.

Det ærede Medlem søgte at gøre gældende, at Omkostningerne ved en Emission vilde være betydeligt større, end det er beregnet, og han støtter sig i saa Henseende til Nationalbankens Erklæring, som gaar ud paa, at der i alt vil til Emissionsomkostninger, Avance m. m. gaa ca. 4 pCt. Efter Oplysninger, jeg sidder inde med, er dette overdrevent. Selv om man regner rundeligt, vil man kun kunne regne med 3 pCt; altsaa regner det ærede Medlem for højt. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at for Øjeblikket er det franske Marked ikke særligt højt. Det er noget, som alle vide, der følge noget med det franske Pengemarked, og det har ogsaa sin ganske naturlige Forklaring i de forskellige politiske Forhold i dette Aar. Men selv om det er saaledes i Øjeblikket, er der ingen Tvivl om, at Hypotekbanken, hvis vi havde den i dette Øjeblik, vilde kunne gøre meget gode Forretninger og endda støtte vore Kreditforeningsobligationer ikke ubetydeligt.

Det ærede Medlem kom med den Paa-stand, at for at der overhovedet skal være vundet noget ved Forbindelsen med det franske Marked, skal der være 4 pCt. Forskel paa Pariserkursen paa Hypotekbanksobligationer og Hamburgerkursen for vore Kreditforeningsobligationer. Dette er nu ganske urigtigt. For det første er, som jeg før sagde, de 4 pCt. regnet for højt, man kan ikke regne mere end 3 pCt.; men dernæst maa man ogsaa drage noget fra Hamburgerkursen, thi ogsaa der løbe der Omkostninger paa ved Anbringelse af Kreditforeningsobligationer, Omkostninger, der beløbe sig til $1\frac{1}{4}$ pCt. Naar Forskellen er $1\frac{3}{4}$ pCt., udjævner den sig, og saa snart der bliver 2 pCt., er der Avance. En saadan Forskel vil man sikkert i de aller fleste Tilfælde have, og i Aar vil man have en noget større Forskel.

Det ærede Medlem er gentagne Gange kommen tilbage til en Tanke om, at naar Kreditforeningsobligationernes Kurs steg herhjemme, skulde vi løbe den Risiko, at de Obligationer, der vare anbragte i Tyskland, skulde blive bevægelige og komme tilbage i saa store Mængder, at de atter